

דף נט.

עין משפט א.

אור"ח סימן שצט סעיף ח

ה. יא. היו תחומי שבת מוחזקין ובא מומחה ומדד, והוסיף או מיעט בתחום שומעין לו ^ב.

הגה: מדד ומצא מדתו במזרחית צפונית יותר על שכנגדו במזרחית דרומית, מותח החוט של סימן התחום מזה לזה באלכסון ^ג וי"א בשוה כפי המקום שריבה בו.

עין משפט ב.ג.

אור"ח סימן שצט סעיף ט

ט. יב. באו שני מומחין ומדדו תחום שבת ואחד ריבה ואחד מיעט שומעין לזה שריבה ^ד, ובלבד שלא יותר ממדת אלכסונה של העיר.

עין משפט ד.

אור"ח סימן שצב סעיף א

א. א. עיר שהיתה קנין יחיד, אפי' נעשית של רבים, משתתפים כולם שיתוף אחד ויטלטלו בכל העיר ^ה.

וכן אם העיר היתה של רבים ויש לה פתח אחד, ג"כ משתתפים כולם שיתוף אחד, אבל בשל רבים ויש לה ב' פתחים שהעם נכנסים בזה ויוצאים בשני אפי' נעשית אח"כ של יחיד אין מערבין את כולה ^ו אלא מניחים ממנה חצר אחת או בית אחד והשאר משתתפין, והמשתתפין כלם מותרים בכל העיר חוץ מאותו מקום ששיירו, והנשארים שלא השתתפו מותרים במקומם בשיתוף שעושים לעצמם.

ב. רמב"ם פ' כ"ח מהלכות שבת.

ג. עיין ברא"ש ובטור ובביאור הלכה, וב"מ אות ל"ב-ל"ג.

ד. משנה שם נ"ח ע"ב. ובגמ' שם.

ה. אחר שהוכשרו כל מבואותיה כהלכתן, מ"ב אות ד'. ואפי' יש לה ב' פתחים. לא כן בעיר של רבים מעיקרא שיש לה ב' פתחים שדינה אחרת כמו שמפורש בסעיף ב'.

ו. גזירה שמא תחזור רשות הרבים ויקלו בה ג"כ. והעולם אין נוהגים ליזהר בזה, ואפשר דס"ל דאין נקרא רבים אלא בשישים רבוא כדעת רש"י, מ"ב אות ז'.

ואם הנשארים שלא השתתפו הם רבים, אסורים לטלטל^ז בשאר כל העיר, ודבר זה משום היכר הוא, כדי שידעו שהערוב התיר להם לטלטל בעיר זה שרבים בוקעים בה, שהרי במקום שלא נשתתפו אין מטלטלין בו אלא אלו לעצמן ואלו לעצמן.

ואם רצו לערב כל מבוי לעצמו מועיל דאין שיור גדול מזה.

הגה: וצריך שיעשו בין המבואות ב' פסין של שני משהוא כל אחד אם הוא רחב עשר אמות, וביותר מעשר אמות צריכים לעשות צורת הפתח.

עין משפט ה. או"ח סימן שצב סעיף ד

ה. ד. עיר שנשתתפו כל יושביה חוץ ממבוי אחד הרי זה אוסר על כלם, ואם בנו מצבה^ח על פתח אותו מבוי אינו אוסר עליהם.

עין משפט ו. או"ח סימן שצב סעיף א

עיין לעיל עין משפט אות ד.

דף נט:

עין משפט א.ב. או"ח סימן שצב סעיף ו

ו. כל זה שאין מערבין העיר לחצאין היינו ביש רק לחי או קורה, אבל בפס ארבעה או בב' פסין או צורת הפתח ברחב מעשר אמות מערבין לחצאין^ט.

הגה: י"א מה שעיר של יחיד אסור לחלק היינו לארכה אבל לרחבה וכל צד יוצא מצד שלו מערבין לחצאין^י.

ז. דאם השיור רק לאחד א"צ שיתוף, אבל ברבים השיור מעכב. מ"ב אות ח'-ט'.

ח. ודי בגובה ד' טפחים, מ"ב אות כ"ב.

ט. והיינו לרוחב המבוי, אבל לאורכו אסור, ביאור הלכה.

י. ובפחות מעשרה מהני בלחי וקורה, וביותר מעשרה צריך צורת הפתח.

עין משפט ג.ד.

או"ח סימן שצב סעיף ד
עין לעיל דף נט. עין משפט אות ה

עין משפט ה.ו.

או"ח סימן שצב סעיף ב

ב. עיר של רבים שיש לו פתח אחד וגם סולם במקום אחר, מערבין את כלה ואינה צריכה שיור שאין הסולם נחשב כפתח, ואפי' היו הרבה סולמות לא נחשבים כפתח.
גם אם יש לה ב' פתחים ופתח אחד פתוח לאשפה לא הוי פתח.

עין משפט ז.

או"ח סימן שעה סעיף א

א. מרפסת שבחצר ^ב שהיא דרך כניסה לעליות שמעל הבתים שבחצר, ויש סולם בחצר שעולים למרפסת, וכל אותם שדרים בעליות יורדים דרך הסולם לחצר ויוצאין לר"ה, אינם אוסרין על בני החצר, שהסולם תורת פתח עליו, והוי כשתי חצרות ופתח בניהם, דאם רצו מערבין יחד ^ל או כל חצר מערבת לעצמה. ובלבד שיערבו כל בני המרפסת לעצמן דאל"כ אסור להם להוציא מן העליות למרפסת, וכיון שאין להם דרך לר"ה כי אם דרך החצר, אוסרים על בני החצר ^מ כמבואר בסי' שע"ח סעיף ב'.

עין משפט זז.

או"ח סימן שעה סעיף ג

ג. היתה בליטה ארבעה טפחים לפני המרפסת, אפי' התל או העמוד סמוכים בתוך ד' טפחים לה ואינו גבוה עשרה מהחצר, כיון שעשו הפסק לפני המרפסת לעמוד בבליטה זו, גילו דעתם שסלקו עצמם מן

כ. מיירי כשהמפרסת גבוה מן החצר עשרה טפחים דאל"כ הוי ליה כחצר אחת עם בני החצר.

ל. ואם לא ערבו יחד אלא כל אחד לעצמו, בני העליות מותר להם להוציא ולהכניס כלים למרפסת אבל לא לחצר. וכן בני החצר מותר להם להוציא כלים מהבתים שלהם לחצר אבל להעלות למרפסת או להוריד כלים מהעליה לחצר אסור כיון שלא ערבו יחד, מ"ב אות ב'.

מ. דהוי ליה רגל האסורה במקומה.

החצר, ואין המרפסת אוסרת על בני החצר בשימוש בעמוד.